CULTURAL PROPERTY

Agreement Between the
UNITED STATES OF AMERICA
and BOSNIA AND HERZEGOVINA

Signed at Sarajevo July 2, 2002

NOTE BY THE DEPARTMENT OF STATE

Pursuant to Public Law 89—497, approved July 8, 1966 (80 Stat. 271; 1 U.S.C. 113)—

". . .the Treaties and Other International Acts Series issued under the authority of the Secretary of State shall be competent evidence . . . of the treaties, international agreements other than treaties, and proclamations by the President of such treaties and international agreements other than treaties, as the case may be, therein contained, in all the courts of law and equity and of maritime jurisdiction, and in all the tribunals and public offices of the United States, and of the several States, without any further proof or authentication thereof."

BOSNIA AND HERZEGOVINA

Cultural Property

Agreement signed at Sarajevo July 2, 2002;
Entered into force September 30, 2010.

AGREEMENT

BETWEEN

THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA

AND

THE GOVERNMENT OF BOSNIA AND HERZEGOVINA

ON

THE PROTECTION AND PRESERVATION OF CERTAIN CULTURAL PROPERTIES

The Government of the United States of America and the Government of Bosnia and Herzegovina, hereafter referred to as Parties --

Desirous of successful mutual cooperation in the fields of culture and cultural heritage of either state,

Convinced that such an agreement will contribute to the strengthening of numerous contacts between the two states,

Bearing in mind the respect due to fundamental human rights, and seeking to promote understanding, tolerance and friendship among all nations, racial and religious groups,

Convinced that each culture has a dignity and a value which must be respected and preserved, and that all cultures form part of the common heritage belonging to all mankind,

Desiring to enhance the protection of cultural heritage and provide access to the treasures of national and world culture without discrimination,

Considering that deterioration or disappearance of items of the cultural heritage constitute a harmful impoverishment of the heritage of all the nations of the world,

Considering that the protection of cultural heritage can be effective only if organized both nationally and internationally among states working in close cooperation,

Considering the principles of the Helsinki Final Act of the Conference on Security and Cooperation in Europe, and

Desirous of elaborating concrete steps in furtherance of the principles and purposes of the 1972 Convention for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage with respect to certain items of cultural heritage of the victims of genocides,

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

Each Party will take appropriate steps to protect and preserve the cultural heritage of all national, religious, or ethnic groups (hereafter referred to as "groups") that reside or resided in its territory, including victims of genocide during the Second World War.

The term "cultural heritage" for the purposes of this Agreement means places of worship, sites of historical significance, monuments, cemeteries, and memorials to the dead, as well as archival and other authentic and documentary materials relating thereto.

ARTICLE 2

The Parties shall cooperate in identifying lists of appropriate items falling within the scope of Article 1, particularly those which are in danger of deterioration or destruction. Either Party may publish such lists.

ARTICLE 3

Each Party will ensure that there is no discrimination, in form or in fact, against the cultural heritage of any group referred to in Article 1 or against the nationals of the other Party in the scope and application of its laws and regulations concerning:

(a) the protection and preservation of their cultural heritage;
(b) the right to contribute to the protection and preservation of their cultural heritage; and
(c) public access thereto.

ARTICLE 4

In cases where the group concerned referred to in Article 1 is unable, on its own, to ensure adequate protection and preservation of its cultural heritage, each Party shall take special steps to ensure such protection and preservation of cultural heritage within its territory and shall invite the cooperation of the other Party and its nationals where assistance is required for this purpose.

ARTICLE 5

Properties of cultural heritage, referred to in Article 4, that are of special significance shall be designated in the lists of items of cultural heritage. Such lists shall be publicly announced and communicated to competent state and local authorities.

All properties of cultural heritage so designated shall be protected, preserved, and marked in the manner stipulated by valid legal internal regulations of either Party. Public access thereto shall be ensured.

Such lists of items of cultural heritage shall be designated by the Commission referred to in Article 6 hereof. The Commission may also designate properties for inclusion in the list at any time.

ARTICLE 6

A Joint Cultural Heritage Commission is hereby established to oversee the operations of the lists referred to in Articles 2 and 5, and to perform such other functions as are delegated to it by the Parties. Each Party shall appoint one or more member(s) to the Commission, who may be assisted by alternates and advisers. Decisions of the Commission shall require the assent of the representatives of both parties. The Parties shall cooperate in supplying the Commission with access to the items of cultural heritage and information necessary for the execution of its responsibilities.

Each Party through its representative on the Joint Cultural Heritage Commission referred to in the first paragraph hereof may request that special arrangements, as appropriate, be worked out under the procedures of the Joint Cultural Heritage Commission to protect and preserve the cultural heritage in the territory of the other Party of groups not covered under Article 1, in cases where such cultural heritage is associated with the cultural heritage abroad of citizens of the requesting Party and is in need for any reason of protection and preservation. The other Party will consider steps, within the scope of its laws and regulations, to respond to the request.

The United States Commission for the Preservation of America's Heritage Abroad shall be the Executive Agent for implementing behalf of the United States. The Ministry of Foreign Affairs of Bosnia and Herzegovina shall jointly be the Executive Agent for implementing this Agreement on behalf of Bosnia and Herzegovina. Either Party may, by diplomatic note to the other, change its Executive Agent.

ARTICLE 7

Nothing in this Agreement shall be construed to relieve either Party of its obligations under the 1972 Convention for the Protection of the World Cultural and Natural Heritage or any other Agreement for the protection of cultural heritage.

ARTICLE 8

This Agreement shall be implemented in accordance with the laws and regulations of both countries and the availability of funds.

ARTICLE 9

Disputes concerning the interpretation or application of this Agreement shall be submitted to the Agents referred to in the third paragraph of Article 6.

ARTICLE 10

This Agreement shall enter into force upon an exchange of notes by which the Parties inform each other about the fulfillment of their respective constitutional requirements for entering into international agreements.

This Agreement shall remain in force indefinitely. However, either Party may at any time give written notice through diplomatic channels of its intention to terminate this agreement, which notice shall be effective six months from the date of delivery.

DONE this July 2 day of Sarajevo 2002, in duplicate in the English, Bosnian, Croatian, and Serbian languages, each text being equally authentic.

FOR THE GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA;

FOR THE GOVERNMENT OF BOSNIA AND HERZEGOVINA;

SPORAZUM

IZMEĐU

VLADE SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA
I
VIJEĆA MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE
O
ZAŠTITI I OČUVANJU ODREĐENE KULTURNE SVOJINE

Vlada Sjedinjenih Američkih Država i Vijeće ministara Bosne i Hercegovine u daljem tesktu - Strane,

Željne uspješne uzajamne saradnje u oblasti kulture i kulturnog nasljeđa obje zemlje,

Uvjerene da će sporazum doprinijeti jačanju brojnih kontakata između dvije države,

Imajući na umu poštivanje osnovnih ljudskih prava i želeći unaprijediti razumijevanje, toleranciju i prijateljstvo između svih naroda, rasnih i vjerskih grupa,

Uvjerene da svaka kultura posjeduje dostojanstvo i vrijednost koji se moraju poštovati i očuvati, i da sve kulture čineći dio zajedničkog nasljeđa pripadaju cijelom čovječanstvu,

Želeći pojačati zaštitu kulturnog nasljeđa i omogućiti pristup blagu nacionalne i svjetske kulture bez diskriminacije,

Uzimajući u obzir da uništavanje ili nestanak predmeta kulturnog nasljeđa djeluje na osiromašivanje nasljeđa svih nacija svijeta,

Uzimjući u obzir da zaštita kulturnog nasljeđa može biti djelotvorna samo ukoliko je organizirana na državnom i međunarodnom nivou između država koje usko sarađuju,

Uzimajući u obzir načela Helsinškog završnog akta Konferencije o sigurnosti i saradnji u Evropi, i

Željne poduzimanja konkretnih koraka u unapređivanju načela i svrha Konvencije o zaštiti svjetskog kulturnog i prirodnog nasljeđa iz 1972.godine, što se tiče određenih predmeta kulturnog nasljeđa žrtava genocida,

Složile su se kako slijedi:

ČLAN 1

Svaka strana će poduzeti odgovarajuće korake u zaštiti i očuvanju kulturnog nasljeđa svih nacionalnih, vjerskih ili etničkih grupa (u daljem tekstu " grupe ") koje žive ili su živele na njenoj teritoriji uključujući i žrtve genocida tokom Drugog svijetskog rata.

Pojam " kulturno nasljeđe " za svrhe ovog Sporazuma znači hramovi, mjesta od povijesnog značaja, spomenici, groblja i memorijali mrtvima, kao i arhivski i drugi autentični dokumenti koji se odnose na to.

ČLAN 2

Strane će surađivati u prepoznavanju listi odgovrajućih predmeta koji se odnose na ČLAN 1, posebno onih kojima prijeti propadanje ili uništavanje. Svaka strana može sastaviti takvu listu.

ČLAN 3

Svaka strana će osigurati da ne postoji diskriminacija, u formi ili činjenici protiv kulturnog nasljeđa bilo koje grupe iz ČLANa 1 ili protiv državljana druge Strane u svrsi i primjeni njenih zakona i regulativa po pitanju:

a) zaštite i očuvanja svog kulturnog nasljeđa;
b) prava na doprinošenje zaštiti i očuvanju svog kulturnog nasljeđa; i
c) javnog pristupa.

ČLAN 4

U slučajevima kada je grupa iz ČLANa 1 u nemogućnosti da sama pruži adekvatnu zaštitu i očuvanje svog kulturnog nasljeđa, svaka Strana poduzima posebne korake u osiguravanju zaštite i očuvanja kulturnog nasljeđa na svojoj teritoriji i poziva na saradnju drugu Stranu i njene državljane kada je pomoć potrebna za ovu svrhu.

ČLAN 5

Svojina kulturnog nasljeđa iz ČLANa 4, koja je od posebnog značaja biće predložena na listi predmeta kulturnog nasljeđa. Takve liste biće objavljene javno i biće saopćene odgovornim državnim i lokalnim vlastima.

Sva navedena svojina kulturnog nasljeđa biće zaštićena, čuvana i označena na način ustanovljen važećim zakonskim unutrašnjim odredbama svake Strane. Javni pristup također se osigurava.

Takve liste predmeta kulturnog nasljeđa određuje Komisija iz ČLANa 6. Komisija također može odrediti svojinu za uključivanje na listu u svako doba.

ČLAN 6

Zajednička komisija za kulturno nasljeđe je formirana u cilju nadgledanja aktivnosti sa liste iz članova 2 i 5, i kako bi izvodila ostale aktivnosti koje delegiraju Strane. Svaka Strana imenuje jednog ili više članova u Komisiju, kojima pomažu zamjenici i savjetnici. Odluke Komisije zahtijevaju pristanak predstavnika obje Strane. Strane sarađuju u omogućivanju Komisiji da ima pristup predmetima kulturnog nasljeđa i informacija neophodnih za izvršavanje svojih odgovornosti.

Svaka Strana putem svog predstavnika u Zajedničkoj komisiji za kulturno nasljeđe na koju se odnosi prvi paragraf može zahtijevati posebne ugovore iz procedure Komisije da zaštiti i očuva kulturno nasljeđe na teritoriji druge Strane grupa koje nisu navedene u ČLANu 1, u slučajevima kada kulturno nasljeđe ima veze sa kulturnim nasljeđem u inostranstvu građana Strane koja zahtijeva i kojem je potrebna iz bilo kojeg razloga zaštita i očuvanje. Druga Strana razmatra korake, u okviru svog zakona i regulativa, kako bi odgovorila na zahtjev.

Komisija za zaštitu američkog nasljeđa u inostranstvu Sjedinjenih Američkih Država je Izvršni zastupnik za implementiranje u ime Sjedinjenih Država. Ministarstvo vanjskih poslova Bosne i Hercegovine je Izvršni zastupnik za implementiranje Sporazuma u ime Bosne i Hercegovine. Svaka Strana može, putem diplomatske note, promijeniti Izvršnog zastupnika.

ČLAN 7

Ništa iz ovog Sporazuma se neće tumačiti kao oslobađanje obje Strane od obaveza iz Konvencije za zaštitu svjetskog kulturnog i prirodnog nasljeđa iz 1972. godine ili bilo kojeg drugog Sporazuma za zaštitu kulturnog nasljeđa.

ČLAN 8

Ovaj Sporazum implementira se u skladu sa zakonima i odredbama obje zemlje i mogućnostima finansiranja.

ČLAN 9

Sporovi vezani za tumačenje ili primjenu ovog Sporazuma podnose se Zastupnicima navedenim u trećem paragrafu ČLANa 6.

ČLAN 10

Ovaj Sporazum stupa na snagu nakon razmjena nota kojima Strane obavještavaju jedna drugu o ispunjavanju svojih ustavnih uvjeta za pristupanje međunarodnim sporazumima. Ovaj Sporazum ostaje na snazi neograničeno. Međutim, svaka Strana može, u bilo koje doba, pismeno putem diplomatskih kanala, obavijestiti o namjeri prekida ovog Sporazuma. Ova će obavijest stupiti na snagu šest mjeseci od obavještenja.

Sačinjeno dana 2/07/ 2002.godine u Sarajevu 2 primjeraka na engleskom bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku . Svaki tekst je jednako autentičan.

ZA VLADU
SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA

ZA VIJEĆE MINISTARA
BOSNE I HERCEGOVINE

SPORAZUM

IZMEĐU

VLADE SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA
I
VIJEĆA MINISTARA BOSNE I HERCEGOVINE
O
ZAŠTITI I OČUVANJU ODREĐENOG KULTURNOG VLASNIŠTVA

Vlada Sjedinjenih Američkih Država i Vijeće ministara Bosne i Hercegovine , u daljem tesktu - Strane,

Željne uspješne uzajamne suradnje u oblasti kulture i kulturnog nasljeđa obje zemlje,

Uvjerene da će sporazum doprinijeti jačanju brojnih kontakata između dvije države,

Imajući na umu poštovanje osnovnih ljudskih prava i želeći unaprijediti razumijevanje, toleranciju i prijateljstvo između svih naroda, rasnih i vjerskih grupa,

Uvjerene da svaka kultura posjeduje dostojanstvo i vrijednost koji se moraju poštovati i očuvati, i da sve kulture, čineći dio zajedničkog nasljeđa, pripadaju cijelom čovječanstvu,

Želeći pojačati zaštitu kulturnog nasljeđa i omogućiti pristup blagu nacionalne i svjetske kulture bez diskriminacije,

Uzimajući u obzir da uništavanje ili nestanak predmeta kulturnog nasljeđa djeluje na osiromašivanje nasljeđa svih nacija svijeta,

Uzamjući u obzir da zaštita kulturnog nasljeđa može biti djelotvorna samo ukoliko je organizirana na državnom i međunarodnom nivou između država koje usko sarađuju,

Uzimajući u obzir načela Helsinškog završnog akta Konferencije o sigurnosti i saradnji u Evropi, i

Željne poduzimanja konkretnih koraka u unapređivanju načela i svrha Konvencije o zaštiti svjetskog kulturnog i prirodnog nasljeđa iz 1972. godine, u svezi određenih predmeta kulturnog nasljeđa žrtava genocida,

Sporazumjele su se kako slijedi:

ČLANAK 1

Svaka strana će poduzeti odgovarajuće korake u zaštiti i očuvanju kulturnog nasljeđa svih nacionalnih, vjerskih ili etničkih grupa (u daljem tekstu " grupe ") koje žive ili su živjele na njenoj teritoriji uključujući i žrtve genocida tokom Drugog svijetskog rata.

Pojam " kulturno nasljeđe " za svrhe ovog Sporazuma znači hramovi, mjesta od povijesnog značaja, spomenici, groblja i memorijali mrtvima, kao i arhivski i drugi autentični dokumenti koji se odnose na to.

ČLANAK 2

Strane će surađivati u prepoznavanju listi odgovarajućih predmeta koji se odnose na ČLANAK 1, naročito onih kojima prijeti propadanje i uništenje. Svaka strana može sastaviti takvu listu.

ČLANAK 3

Svaka strana će osigurati da ne postoji diskriminacija u formi ili činjenici protiv kulturnog nasljeđa bilo koje grupe iz ČLANKA 1 ili protiv državljana druge Strane u svrhi i primjeni njenih zakona i regulativa po pitanju:

a) zaštite i očuvanja svog kulturnog nasljeđa;
b) prava na doprinošenje zaštiti i očuvanju svog kulturnog nasljeđa; i
c) javnog pristupa.

ČLANAK 4

U slučajevima kada je grupa iz ČLANKA 1 u nemogućnosti da sama pruži adekvatnu zaštitu i očuvanje svog kulturnog nasljeđa, svaka Strana poduzima posebne korake u osiguravanju zaštite i očuvanja kulturnog nasljeđa na svom teritoriju i poziva na suradnju drugu Stranu i njene državljane kada je pomoć potrebna za ovu svrhu.

ČLANAK 5

Vlasništvo kulturnog nasljeđa iz ČLANKA 4, koje je od posebnog značaja, biće predloženo na listi predmeta kulturnog nasljeđa. Takve liste biće objavljene javno i biće saopćene odgovornim državnim i lokalnim vlastima.

Sva navedena svojina kulturnog nasljeđa biće zaštićena, čuvana i označena na način ustanovljen vazećim zakonskim unutarnjim odredbama svake strane. Javni pristup takodjer se osigurava.

Takve liste predmeta kulturnog nasljeđa određuje Komisija iz ČLANKA 6. Komisija također može odrediti svojinu za uključivanje na listu u svako doba.

ČLANAK 6

Zajednička komisija za kulturno nasljeđe je osnovana u cilju nadgledanja aktivnosti sa liste iz ČLANKA 2 i 5, i kako bi izvodila ostale aktivnosti koje delegiraju strane. Svaka strana imenuje jednog ili više članova u Komisiju, kojima pomažu zamjenici i savjetnici. Odluke Komisije zahtijevaju pristanak predstavnika obje Strane. Strane surađuju u omogućavanju Komisiji da ima pristup predmetima kulturnog nasljeđa i informacija potrebnih za izvršenje svojih odgovornosti.

Svaka Strana putem svog predstavnika u Zajedničkoj komisiji za kulturno nasljeđe na koju se odnosi prvi paragraf može zahtijevati posebne ugovore iz procedure Komisije da zaštiti i očuva kulturno nasljeđe na teritoriji druge Strane grupa koje nisu navedene u ČLANKU 1, u slučajevima kada kulturno nasljeđe ima veze sa kulturnim nasljeđem u inozemstvu građana Strane koja zahtijeva i kojem je potrebna iz bilo kojeg razloga zaštita i očuvanje. Druga Strana razmatra korake, u okviru svog zakona i propisa, kako bi odgovorila na zahtjev.

Komisija za zaštitu Američkog nasljeđa u inozemstvu Sjedinjenih Američkih Država je Izvršni zastupnik za implementiranje u ime Sjedinjenih Država. Ministarstvo vanjskih poslova Bosne i Hercegovine je zajednički Izvršni zastupnik za implementiranje Sporazuma u ime Bosne i Hercegovine. Svaka Strana može, putem diplomatske note, promijeniti Izvršnog zastupnika.

ČLANAK 7

Ništa iz ovog Sporazuma se neće tumačiti kao oslobađanje obje Strane od obaveza iz Konvencije za zaštitu svjetskog kulturnog i prirodnog nasljeđa iz 1972. godine ili bilo kojeg drugog Sporazuma za zaštitu kulturnog nasljeđa.

ČLANAK 8

Ovaj Sporazum implementira se u skladu sa zakonima i odredbama obje zemlje i mogućnostima finansiranja.

ČLANAK 9

Sporovi vezani za tumačenje ili primjenu ovog Sporazuma podnose se Zastupnicima navedenim u trećem paragrafu ČLANKA 6.

ČLANAK 10

Ovaj Sporazum stupa na snagu nakon razmjena nota kojima Strane izvješćuju jedna drugu o ispunjavanju svojih ustavnih uvjeta za pristupanje međunarodnim sporazumima. Ovaj Sporazum ostaje na snazi neograničeno. Medjutim, svaka strana može, u bilo koje doba, pismenom obavješću putem diplomatskih kanala, izvijestiti o namjeri prekida ovog Sporazuma, a što će stupiti na snagu šest mjeseci od izvješća.

Sačinjeno dana 2/07/ 2002.godine u Sarajevu 2 primjeraka na engleskom, bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku. Svaki tekst je jednako autentičan.

ZA VLADU
SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA

ZA VIJEĆE MINISTARA
BOSNE I HERCEGOVINE

СПОРАЗУМ

ИЗМЕЂУ

ВЛАДЕ СЈЕДИЊЕНИХ АМЕРИЧКИХ ДРЖАВА
И
ВИЈЕЋА МИНИСТАРА БОСНЕ ХЕРЦЕГОВИНЕ
О
ЗАШТИТИ И ОЧУВАЊУ ОДРЕЂЕНЕ КУЛТУРНЕ СВОЈИНЕ

Влада Сједињених Америчких Држава и Вијеће министара Босне и Херцеговине, у даљем тексту – Стране,

Жељне успјешне узајамне сарадње у области културе и културног насљеђа обје земље,

Увјерене да ће Споразум допринијети јачању бројних контаката између двије државе,

Имајући на уму поштовање основних људских права и у жељи да унаприједе разумијевање, толеранцију и пријатељство између свих народа, расних и вјерских група,

Увјерене да свака култура има достојанство и вриједност који се морају поштовати и очувати, и да све културе, чинећи дио заједничког насљеђа, припадају читавом човјечанству,

Желећи да појачају заштиту културног насљеђа и омогуће приступ благу националне и свјетске културе, без дискриминације,

Узимајући у обзир да уништавање или нестанак предмета културног насљеђа утичу на осиромашење насљеђа свих нација свијета,

Узимајући у обзир да заштита културног насљеђа може бити дјелотворна, само уколико је организована на државном и међународном нивоу, између држава које уско сарађују,

Узимајући у обзир начела Хелсиншког завршног акта Конференције о безбједности и сарадњи у Европи, и

Жељне предузимања конкретних корака у унапређивању начела и циља Конвенције о заштити свјетског културног и природног насљеђа из 1972. године, што се тиче одређених предмета културног насљеђа жртава геноцида,

Сложиле су се како слиједи:

ЧЛАН 1

Свака страна ће предузети одговарајуће кораке у заштити и очувању културног насљеђа свих националних, вјерских или етничких група (у даљем тексту-групе) које живе или су живеле на њениј територији током Другог свјетског рата.

Појам културно насљеђе за сврхе овог споразума значи храмови, мјеста од историјског значаја, споменици, гробља и меморијали мртвима, као и архивски и други аутентични документи који се на то односе.

ЧЛАН 2

Стране ће сарађивати у препознавању листи одговарајућих предмета који се односе на члан 1, посебно оних којима пријети пропадање или уништавање. Свака страна може саставити такву листу.

ЧЛАН 3

Свака страна ће обезбједити да не постоји дискриминација, у форми или чињеници против културног насљеђа било које групе из члана 1 или против држављана друге Стране у циљу и примјени њених закона и прописа о питањима:

а) заштите и очувања свог културног насљеђа;
б) права да доприносе заштити и очувању свога културног насљеђа; и
в) јавног приступа.

ЧЛАН 4

У случајевима када је група из члана 1 у немогућности да сама пружи одговарајућу заштиту и очување свог културног насљеђа, свака Страна предузима посебне кораке у обезбјеђивању заштите и очувања културног насљеђа на својој територији и позива на сарадњу другу Страну и њене држављане, када је за то помоћ потребна.

ЧЛАН 5

Својина културног насљеђа из члана 4, која је од посебног значаја биће предложена на листи предмета културног насљеђа. Такве листе биће објављене и биће саопштене одговорним државним и локалним властима.

Сва наведена својина културног насљеђа биће заштићена, чувана и означена на начин који је установљен важећим законским унутрашњим одредбама сваке Стране. Такође се обезбјеђује јавни приступ.

Такве листе предмета културног насљеђа одређује Комисија из члана 6. Комисија такође може одредити својину за укључивање на листу у свако доба.

ЧЛАН 6

Заједничка комисија за културно насљеђе формирана је у циљу надгледања активности из члана 2 и 5, како би изводила и остале активности које делегирају Стране. Страна именује једног или више чланова у Комисију, којима помажу замјеници и савјетници. Одлуке Комисије захтијевају пристанак представника обје стране. Стране сарађују и омогућавају Комисији да има приступ предметима културног насљеђа и информација неопходних за извршавање своје одговорности.

Свака Страна, путем свог представника у Заједничкој комисији за културно насљеђе, на коју се односи први параграф, може захтијевати посебне уговоре из процедура Комисије да заштити и очува културно насљеђе на територији друге Стране група које нису наведене у члану 1, у случају када културно насљеђе има везе са културним насљеђем у иностранству грађана Стране која захтијева и коме је потребна, из било ког разлога заштита и очување. Друга Страна разматра кораке, у оквиру свога закона и других прописа, како би одговорила на захтјев.

Комисија за заштиту америчког насљеђа у иностранству Сједињених Америчких Држава је Извршни представник за примјену у име Сједињених Држава. Министарство иностраних послова је Извршни представник за примјену Споразума у име Босне и Херцеговине.
Свака страна може, путем дипломатске ноте, промијенити Извршног представника.

ЧЛАН 7

Ништа из овог споразума неће се тумачити као ослобађање Страна од обавеза из Конвенције за заштиту свјетског културног и природног насљеђа из 1972. године или било ког другог споразума за заштиту културног насљеђа.

ЧЛАН 8

Овај споразум примјењује се у складу са законима и одредбама обје земље, као и према могућностима финансирања.

ЧЛАН 9

Спорови везани за тумачење или примјену овог споразума подносе се представницима наведеним у трећем параграфу члана 6.

ЧЛАН 10

Овај споразум ступа на снагу након размјена нота којима Стране обавјештавају једна другу о испуњавању уставних услова за приступање међународним споразумима.

Овај споразум остаје на снази неограничено. Међутим, свака Страна може, у било које доба, писмено путем дипломатских канала, обавијестити о намјери прекида овог споразума.

Ово обавјештење ступа на снагу шест мјесеци од достављања.

Сачињено у ...2/07/... дана ...Sarajevu.../2002. године у ....2 примјерака на енглеском, босанском, хрватском и српском језику. Сваки текст је једнако аутентичан.

ЗА ВЛАДУ
СЈЕДИЊЕНИХ АМЕРИЧКИХ ДРЖАВА

ЗА ВИЈЕЋЕ МИНИСТАРА
БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ